

Éjszaka a múzeumban

2026 szeptember 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Zoltán megbánhatta, hogy a Terror Háza zárva tartása alatt nem ment be többször játszani.

A harmadik ávós tányérsapkát dobta a sarokba Zoltán, miután zsebtükrébe nézve csalódottan konstatálta, hogy egyik sem áll jól rajta. Viszont felcsillant a szeme, miután egy szovjet típusú usánkát pillantott meg. – Ezt akkor

haza is viszem, úgyis jön a tél – mormolta magában, miután megállapította, hogy a bundás tökföd? tökéletesen illik a kobakjára és a ruhatárához is passzol.

A pisztollyá formázott mutatóujját maga elé tartva élvezettel járta végig a Terror Háza termeit, több képzeletbeli ellenséget is lepuffantva. Már folyt róla a verejték, amikor hirtelen eszébe jutott valami. Sietve pattant be a liftbe és ereszkedett le a legalsó szintre. Egy rácsos padlózatú fülke el?tt állt meg, ahol az ávósok annak idején a rezsim „ellenségeit” verték félholtra.

Elképzelte, hogy egy gumibottal mit m?velne azokkal az osztálytársaival, akik kamaszként dilinyósnak csúfolták. – Bezzeg most már miniszter vagyok! Igazi miniszter! Most próbáljon valaki gúnyolódni rajtam! – mondta fennhangon.

Aztán hirtelen görcsbe rándult a gyomra, amikor arra gondolt: több napig zárva volt a múzeum, s a keddi nyitás el?tt majdnem egy egész héten keresztül bejöhetett volna játszani, az épület egyes-egyedül az övé lett volna. – Én barom – csapott a homlokára, de szinte azonnal kaján vigyor ült ki az arcára.

– Elrendelem, hogy holnap se nyisson ki! – hadarta izgatottan, és már sorjáztak lelki szemei el?tt a vörös katonák és Waffen-SS-tisztek egyenruhái, amelyeket szép sorban mind fel fog próbálni, legfeljebb a független történész barátját, Ungváry Krisztiánt hívja el magával játszótársnak.

Közben Zoltán szeme lassan a kezében lév? zseblámpára tévedt. – Azt hiszem, majd az átvilágítást is egyedül én fogom elvégezni – döntötte el.

Kárpáti András - www.magyarnemzet.hu

Ajánló